

Hãy nói chuyện: Chống lại sự bài xích người da đen và thúc đẩy tình đoàn kết của người da đen châu Á ở khu phố Tàu Chicago

Chỉnh sửa & biên âm âm thanh của Christopher Nakatsuka

[nhạc mở đầu được phát-Lundstroem: Phần giới thiệu podcast công ty hoàn hảo]

giới thiệu Let's Talk

Stephanie Hoang: Chào mừng đến với một tập khác của Let's Talk, một tập âm thanh nơi chúng ta giới thiệu các cá nhân và nhà tổ chức đang nỗ lực làm việc để mang cộng đồng AAPI và người da đen lại gần nhau. Bằng cách nêu bật những câu chuyện của họ, chúng ta hy vọng sẽ khuyến khích các quan điểm hòa nhập, liên thế hệ và chống phân biệt chủng tộc trong mọi không gian. Tôi là Pamela Ybañez, Giám đốc Chương trình tại Trung tâm Văn hóa Châu Á Oakland và đây là "Let's Talk."

Hôm nay chúng ta sẽ nghe chia sẻ từ Angela Lin và Consuela Hendricks, những người đồng sáng lập People Matter, một tổ chức dựa vào cộng đồng có trụ sở tại Chicago. Sử dụng kinh nghiệm và vị trí của mình trong Khu Phố Tàu, họ làm việc để giải quyết vấn đề chống người da đen trong cộng đồng người Mỹ gốc Á và xây dựng mối quan hệ giữa người da đen và người Châu Á ở Khu Phố Tàu. Tham gia với chúng tôi với tư cách là người hướng dẫn là Pamela Ybañez, Điều phối viên Cơ sở vật chất của OACC.

Pamela Ybañez: Được rồi. Vì vậy, tôi nghĩ chúng ta chỉ cần bắt đầu giới thiệu bản thân và nói về lý lịch của hai chị.

Angela Lin: Vâng, vì vậy tôi có thể bắt đầu trước. Tên tôi là Angela Lin. Tôi là người đồng sáng lập People Matter cùng với Consuela, chị biết đấy, đang ở đây với tôi. Cô ấy cũng là người bạn tốt nhất của tôi. Tôi đến từ vùng ngoại ô Atlanta. Nhưng tôi đã sống ở Thâm Quyển trong ba hoặc bốn năm lớn lên, và đó là nơi tôi có được kỹ năng ngôn ngữ của mình, thứ đã mở đường cho tôi đến với công việc tổ chức. Nhưng tôi đến Chicago khoảng 10 năm trước, và sau đó, ngay sau khi tốt nghiệp đại học, tôi được nhận vào vị trí tổ chức cộng đồng ở khu phố Tàu Chicago, tổ chức chính trị, tổ chức vận động chính sách – và đó là nơi tôi gặp Consuela vì cô ấy từng là tình nguyện viên. tại tổ chức từ khi cô ấy còn là một thiếu niên. Và cô ấy thực sự có rất nhiều kiến thức về thể chế mà cô ấy đã chia sẻ với tôi và thực sự đã dạy tôi rất nhiều điều về Khu Phố Tàu, điều mà tôi nghĩ rằng nhiều người thấy kỳ lạ. Giống như mọi người nói, "Làm thế nào mà người da đen này dạy mình về lịch sử và văn hóa Trung Quốc của chính mình?", và những điều tương tự. Tôi nghĩ rằng Consuela là một phần thực sự quan trọng trong quá trình tôi bước vào Khu phố Tàu và hiểu được bản sắc Trung Quốc của mình.

Tôi đã làm việc trong một dự án tổ chức, và ngày đầu tiên của tôi về cơ bản là trong chiến dịch rất căng thẳng về chủng tộc này cho một trường trung học ở Khu phố Tàu của Chicago, về cơ bản, sẽ đóng cửa một trường tiểu học đa số là người Da đen có thu nhập thấp nhưng cũng có

thành tích rất cao. Vì vậy, giống như ngay từ đầu, hành trình tổ chức của tôi có rất nhiều [về] căng thẳng chủng tộc, căng thẳng chủng tộc sâu xa giữa người Da đen và người Trung Quốc ở Phía Nam Chicago. Và, chị biết đấy, Consuela và tôi, chúng tôi là một phần quan trọng của cộng đồng Chinatown, nhưng bởi vì những cộng đồng Chinatown có rất nhiều vấn đề chưa được giải quyết, chẳng hạn như chống người da đen, chẳng hạn như chị biết đấy, bạo lực gia đình, những thứ khác nhau không được giải quyết. Và đó là lý do tại sao chúng tôi muốn tạo ra một giải pháp thay thế và tạo ra thứ gì đó có thể giải quyết những vấn đề này. Và đó là lý do tại sao, chị biết đấy, đó là cách chúng tôi bắt đầu People Matter và thực sự bắt đầu làm nhiều việc cùng nhau, đặc biệt là giải quyết vấn đề chống lại người da đen và chỉ bắc cầu cho các mối quan hệ chủng tộc, giống như tất cả các cộng đồng da màu ở South Side của Chicago, để có một mặt trận thống nhất hơn để đấu tranh cho trường học, đấu tranh cho việc chăm sóc sức khỏe, đấu tranh cho nhà ở – những thứ như thế. Và tôi sẽ chuyển nó cho Consuela.

Consuela Hendricks: Vậy tên tôi là Consuela Hendricks. Tôi là đồng chủ tịch của People Matter. Tôi đã bắt đầu công việc mà chúng ta làm ngày nay khi còn học trung học. Tôi đã tổ chức từ năm mười sáu tuổi – tôi là thành viên của câu lạc bộ có tên là Không có giấy tờ không sợ hãi này và tôi là phó chủ tịch của câu lạc bộ đó. Chúng tôi đã gây quỹ cho các sinh viên của chúng tôi, và hầu hết là các sinh viên không có giấy tờ và các đồng nghiệp không có giấy tờ của chúng tôi. Thêm vào đó, tôi thành lập một câu lạc bộ có tên là Câu lạc bộ Quốc tế. Điều này là do rất nhiều vụ bạo lực băng đảng xảy ra ở trường trung học của tôi, đặc biệt là giữa học sinh Da đen và Da nâu.

Một ngày nọ, có người nói với tôi: “Này, Consuela, đừng ra ngoài vì họ đang đánh, nếu không họ có thể sẽ giết bất kỳ người Da đen nào ở bên ngoài, vì vậy tôi nghĩ rằng chị nên ở lại.” Vì vậy, điều đó đã thôi thúc tôi bắt đầu cố gắng thực hiện nhiều công việc bình đẳng chủng tộc hơn và công bằng chủng tộc trong trường học của tôi vì nó đang ảnh hưởng đến cuộc sống thực của tôi. Nhưng tôi cũng thực sự cảm thấy như chúng tôi không nhất thiết phải chiến đấu dữ dội như vậy. Tôi nhớ hôm đó đi bộ ra ngoài trường học, nhìn thấy những vũng máu trên vỉa hè, và thực sự lo sợ về những gì đã thực sự xảy ra và ai thực sự bị thương. Vì vậy, điều đó đã thôi thúc tôi bắt đầu tổ chức ở trường trung học của mình xung quanh, một lần nữa, công việc về công bằng chủng tộc và bắt đầu những cuộc trò chuyện này. Tất nhiên, rất khó để lôi kéo các thành viên băng đảng đến câu lạc bộ của tôi. Tuy nhiên, chúng tôi đã bắt đầu trò chuyện về chủng tộc, danh tính, tình trạng nhập cư, v.v. và tôi đã có thể làm việc với chương trình song ngữ của trường mình và xây dựng chương trình đó. Và vì vậy chúng tôi chỉ có những cuộc trò chuyện thực sự sâu sắc về danh tính.

Một trong những người ở đó thực sự đã đưa tôi đến Khu Phố Tàu ở độ tuổi đó, nói rằng, “Này, bạn nên làm một số công việc này ở Khu Phố Tàu.” Vì vậy, ở tuổi mười sáu, tôi đã có thể đến Khu Phố Tàu, và tôi đã làm tình nguyện viên tại tổ chức, nơi tôi đã gặp Angela, trong khoảng chín năm. Và trong suốt chín năm đó, tôi đã giúp đăng ký cử tri và thực sự xây dựng sự hiểu biết và kết nối của mình với cộng đồng người Mỹ gốc Hoa, cũng như, chị biết đấy, chỉ cần tìm ra những cách tốt nhất mà tất cả chúng ta có thể làm việc cùng nhau. Và đó là một phần lý do tại sao tôi và Angela thành lập tổ chức của mình vì chúng tôi thấy rằng không có nhiều người nói về những vấn đề này, hoặc thậm chí [về] những cộng đồng bị thiệt thòi nhất ở Khu Phố Tàu.

Vì vậy, chúng tôi muốn tách ra và tìm ra những cách mà chúng tôi có thể bắt đầu những cuộc trò chuyện này và bắt đầu xây dựng tình đoàn kết giữa những người Da đen, Da nâu và Trung Quốc, cũng như người Mỹ gốc Á, trong các cộng đồng mà chúng tôi phục vụ.

Pamela: Tuyệt vời! Cảm ơn chị rất nhiều vì thông tin cơ bản đó Angela và Consuela. Tôi sẽ chỉ nói ngắn gọn về bản thân và cách tôi tìm thấy nhóm của chị. Tôi là Điều phối viên Cơ sở vật chất & Cho thuê (tại OACC). Tên tôi là Pamela Ybañez. Tôi đã làm việc tại OACC từ tháng 1 và tôi luôn quan tâm đến những điểm giao nhau giữa các cộng đồng Da đen và Châu Á, đồng thời nhìn vào lịch sử, cách thức các cộng đồng này—hoặc khi các cộng đồng khác nhau kết hợp với nhau, họ có thể tạo ra nhiều quyền lực và thay đổi hơn nữa trong cuộc sống của chúng tôi. Vì vậy, tôi thực sự hào hứng khi tìm hiểu về People Matter, và khi tôi đang làm việc tại sự kiện Black Heroes of Chinatown, khi cả hai chị đến và trình bày với Willie Davis. Đó thực sự là một sự kiện tuyệt vời và giống như cách cộng đồng đến với nhau. Và đó là từ trẻ em đến người cao tuổi, và chỉ để tìm hiểu về tác động của anh ấy, mà Willie Davis đã tạo ra trong khu vực của chúng tôi thực sự rất thú vị và tôi nghĩ đó là một điều tuyệt vời khi có trung tâm của chúng tôi và chỉ để nêu bật những thành tựu của Người da đen cộng đồng. Vì rõ ràng là ở Oakland, chúng tôi sống cùng nhau, ngay trung tâm thành phố, và những cộng đồng này chắc chắn đến với nhau trong khu vực này. Vì vậy, tôi thực sự rất vui mừng được gặp, rằng cả hai chị đều sẵn sàng thực hiện cuộc phỏng vấn này. Cảm ơn các chị rất nhiều.

Bắt đầu tổ chức

Pamela: Chị đã nói một chút về cách tổ chức bắt đầu. Và tôi đang xem trang web của chị và trên trang Giới thiệu về chúng tôi, cho peoplematter.one, Consuela nói về việc đi bộ qua Khu phố Tàu và cảm thấy sợ hãi, và tôi nghĩ đó là điều mà tôi chưa thực sự nghe được từ một người Da đen đang đi bộ qua Khu phố Tàu – giống như cảm giác của họ – và điều đó khiến tôi được mở rộng tầm mắt. Tôi đoán là tôi quan tâm đến... ý nghĩ của chị khi cùng nhau thành lập tổ chức này như thế nào và loại thay đổi mà chị muốn thấy từ công việc chị đang làm.

Consuela: Vâng, chắc chắn rồi. Tôi có thể trả lời câu hỏi đó trước và sau đó tôi có thể chuyển nó cho Angela. Vâng. Vì vậy, suy nghĩ của chúng tôi về việc bắt đầu nó là, bởi vì như tôi đã nói trước đó, không ai thực sự nói về điều này. Và thậm chí kết nối nó với kinh nghiệm cá nhân của riêng tôi, một lần nữa, tôi đã ở trong rất nhiều không gian nơi chúng tôi đang nói về hoạt động tích cực trong không gian của người Mỹ gốc Hoa. Chúng tôi đang nói về những điều khác nhau mà chị biết đấy, cộng đồng mà chúng tôi đang phục vụ đang cần, và tôi nghĩ rằng đồng thời điều đang bị bỏ qua là chủ trương chống lại người da đen. Vì vậy, tôi thấy mình, ngay cả khi còn là một đứa trẻ, đang giúp đỡ những gì tôi coi là cộng đồng của mình, Khu phố Tàu—Khu phố Tàu của Chicago—và là một phần của điều đó, nhưng tôi vẫn cảm thấy như mình là một người ngoài cuộc xét về nền tảng chủng tộc. Và theo một số cách, tất nhiên, tôi sẽ không bao giờ là người Mỹ gốc Hoa, tất nhiên là vậy, nhưng tôi cũng có cảm giác như mình... mọi người đặt tôi vào hộp không phải là—đặc biệt là một thành viên cộng đồng, phải không? Điều này châm ngòi cho rất nhiều cuộc trò chuyện mà cuối cùng chúng tôi sẽ nói chuyện với những người Mỹ da đen khác, hoặc giống như những người Da đen nói chung, những người cũng đang cảm thấy như vậy, nơi họ là cư dân Khu phố Tàu thế hệ thứ tư, và họ đang có những

cuộc trò chuyện xung quanh, “Này ! Tôi vẫn cảm thấy chưa được chấp nhận hoàn toàn trong cộng đồng,” điều này đã thôi thúc chúng tôi...[bắt đầu] phỏng vấn những người có những cuộc trò chuyện này, cũng như thực hiện công việc của chúng tôi về những người khác có thể bị bỏ rơi, những người có chung danh tính người Mỹ gốc Hoa hoặc người nhập cư Trung Quốc, người cũng có thể không được nói đến trong Khu Phố Tàu của riêng chúng ta.

Angela: Chắc chắn, và ý tôi là, tôi nghĩ rằng những gì chị chỉ ra cho Pamela là điều mà tôi nghĩ rằng nhiều người cũng cảm thấy như vậy, bởi vì ý tôi là đôi khi ở Khu phố Tàu Chicago của chúng tôi—nhưng theo những gì tôi hiểu, nhiều Khu phố Tàu—Da đen và Châu Á căng thẳng hiện đang rất cao, và vì vậy rất nhiều thành viên cộng đồng Khu phố Tàu sẽ rất sợ hãi người Da đen và theo dõi họ. Trong cộng đồng của chúng tôi, chúng tôi có Câu lạc bộ súng ở khu phố Tàu, Câu lạc bộ súng ở Trung Quốc, Tổ chức giám sát khu phố Tàu, đã thực sự phát triển mạnh mẽ kể từ năm 2020 để thực hiện nhiều hoạt động giám sát của cảnh sát đối với người Da đen, và, chị biết đấy, [có] nhiều hơn nữa bạo lực và những luận điệu bạo lực kể từ năm 2020, tôi nghĩ rất nhiều người, người Trung Quốc, sợ hãi người Da đen nhưng mọi người không nghĩ đến, “Các thành viên cộng đồng Da đen cảm thấy thế nào?” với tất cả những căng thẳng này. Và tôi nghĩ rằng, khi chúng tôi thực hiện Black Heroes of Chinatown, chúng tôi thực sự muốn tập trung vào cảm giác của các thành viên cộng đồng Da đen của chúng tôi, đồng thời đảm bảo rằng họ an toàn và được bảo vệ, đồng thời thêm câu chuyện đó vào đó. Nhưng ý tôi là, tôi nghĩ rằng cuối cùng thì dự án mà chúng tôi đang thực hiện là một dự án xóa bỏ quyền tối cao của người da trắng, và chúng tôi sử dụng rất nhiều khuôn khổ của Consuela. Consuela là nhà chiến lược-tổ chức công bằng chủng tộc hàng đầu của chúng tôi. Tôi luôn nói cô ấy là bộ não còn tôi là kẻ cơ bắp. Vì vậy, cô ấy thực sự là thiên tài đằng sau tất cả. Nhưng cô ấy dạy những lớp học chống người da đen không học hỏi này với khuôn khổ của mình: quyền tối cao của người da trắng dựa trên việc chống người da đen, tư tưởng bài ngoại và chủ nghĩa tư bản. Và vì vậy, khi chúng tôi thực hiện các mối quan hệ của người Da đen và người châu Á, điều đó rất có tính chiến lược, bởi vì các cộng đồng da màu luôn chống lại nhau bởi quyền lực tối cao của người da trắng nên không ai thực sự có thể có được nhiều như vậy.

Chúng ta thấy điều đó trong chiến dịch tranh cử ở trường trung học, nơi Khu Phố Tàu muốn có một trường trung học, và Trường Công lập Chicago về cơ bản nói rằng, “Quý vị có thể có một trường trung học, nhưng quý vị sẽ lấy đi của cộng đồng Da đen, và điều đó sẽ là giống như lựa chọn duy nhất của quý vị, phải không? Vì vậy, đây là một trường hợp mà không ai thực sự chiến thắng, hoặc nếu mọi người giành chiến thắng, thì đó không thực sự là toàn bộ những gì mọi người cần và xứng đáng, và nó đặc biệt khiến các cộng đồng Da đen và Châu Á chống lại nhau. Và vì vậy tôi nghĩ rằng khi chúng ta cố gắng kết nối những điều này, chúng ta đang cố gắng nói: “Không, chúng ta có thể yêu cầu cùng nhau với tư cách là cộng đồng da màu, sống cùng nhau, làm việc cùng nhau. Tất cả chúng ta đều có những nhu cầu giống nhau, và chúng ta có thể yêu cầu nhiều hơn, và chúng ta có thể cùng nhau yêu cầu tất cả các nhu cầu của mình.” Và, tôi nghĩ rằng làm việc giữa các cộng đồng này... Việc hợp tác cùng nhau để xây dựng một mặt trận thống nhất mạnh mẽ hơn là rất chiến lược để chúng ta có thể yêu cầu nhiều thứ hơn.

Pamela: Cảm ơn, Angela. Tôi nghĩ rằng chỉ cần nghe những quan điểm khác về cảm giác của mọi người khi ở trong khu vực, tôi nghĩ điều đó rất có sức mạnh và tôi hy vọng rằng tất cả

chúng ta thực sự nhận ra rằng chúng ta có thể nhận được nhiều hơn nếu chúng ta cùng nhau hợp tác, vì vậy đó luôn là mục tiêu.

Các chương trình khác được cung cấp

Pamela: Vì vậy, chị đã nói một chút về kiểu chống người da đen không học hỏi trong cộng đồng và chị cũng có các chương trình khác. People Matter thực sự chỉ bao gồm rất nhiều khía cạnh khác nhau thực sự quan trọng trong việc cải thiện cuộc sống của mọi người. Vì vậy, tôi tự hỏi liệu, Consuela, nếu chị muốn nói về những chương trình khác.

Consuela: Chắc chắn, chắc chắn. Vì vậy, rất nhiều chương trình của chúng tôi thông qua lăng kính chống phân biệt chủng tộc mà chúng tôi cố gắng đưa vào và thực hiện. Vì vậy, chúng tôi có chương trình ngôn ngữ cộng đồng, tập trung vào những người học tiếng Anh, nhưng cũng có những người quan tâm đến việc học tiếng Quảng Đông. Vì vậy, chúng tôi có một lớp học dành cho những người nói di sản kết nối mọi người với di sản cũng như lịch sử cũng như ngôn ngữ của họ. Và sau đó chúng tôi cũng có các phần khác như Tiếng Quảng Đông Một kèm Một nhằm kết nối các thành viên cộng đồng của tất cả mọi người da màu đều được phép tham gia; tất nhiên, chúng tôi cố gắng đảm bảo Nó thân thiện với POC. Nhưng vâng, chỉ cần đảm bảo rằng mọi người có thể học tiếng Quảng Đông và nói tiếng Quảng Đông một cách trực tiếp. Tôi nghĩ đó là điều tôi muốn để làm nổi bật, tầm quan trọng của nó là một trong những điều quan trọng nhất khi chúng tôi nói chuyện với các thành viên cộng đồng về lý do tại sao [họ] không tương tác với những người bên ngoài cuộc đua hoặc tương tác cụ thể với những người Da đen, hoặc thậm chí cụ thể là những người Da nâu, [điều lớn nhất] mà mọi người nói là rào cản ngôn ngữ. Ngay cả những người da đen cũng nói rào cản ngôn ngữ. Những người Latinx đã nói rằng rào cản ngôn ngữ. Vì vậy, những gì chúng tôi muốn làm là tạo ra một lớp học hoặc các khóa học nơi mọi người có thể thu hẹp những khoảng cách đó và tương tác với nhau. Và do đó, một phần trong số đó cũng là phiên bản hòa nhập kép của nó, trong đó những người nói tiếng Quảng Đông hoặc những người học tiếng Quảng Đông gặp gỡ với những người học tiếng Anh và đang dạy cho nhau từng mẫu ngôn ngữ và giao tiếp với nhau, và xây dựng mối quan hệ đó. Tôi nghĩ rằng một trong những khoảnh khắc vui vẻ mà tôi đã nhớ, giống như trong lễ tốt nghiệp. Chúng tôi có một người nào đó, một trong những học sinh của chúng tôi, giống như một bà mẹ sôi nổi tươi tắn, đang học tiếng Anh. Cô ấy nhìn thấy một trong những người Da đen trong cộng đồng học cùng lớp với cô ấy, giống như, “Ồ! Bạn đã giúp tôi nói tiếng Anh tốt hơn”, và sau đó người Da đen đáp lại cô ấy và nói: “Vâng, bạn đã giúp tôi nói tiếng Quảng Đông, cảm ơn bạn rất nhiều.” Tôi nghĩ rằng đó là một trong những khoảnh khắc sử dụng lăng kính chống phân biệt chủng tộc này—giống như học hỏi lẫn nhau, xây dựng cộng đồng đó.

Một điều khác mà tôi muốn chỉ ra là chương trình Garden Fellows của chúng tôi, chương trình này đang giảng dạy cho đa số trẻ em da màu về sự bất công môi trường trong cộng đồng của chúng và thực hiện lại điều đó dưới lăng kính chống phân biệt chủng tộc. Vì vậy, chúng tôi có đa số trẻ em Da đen, trẻ em Trung Quốc đến với nhau, có những cuộc trò chuyện xung quanh việc bất công môi trường ảnh hưởng đến cộng đồng của chúng như thế nào? Về lý do tại sao điều quan trọng là trở thành người quản lý đất đai tốt. Tại sao chăm sóc lẫn nhau là tốt? Cộng đồng của mình là ai? Tại sao việc xây dựng cộng đồng giữa các chủng tộc lại quan trọng? Và vì

vậy chúng tôi có những đứa trẻ từ mười một đến mười tám tuổi, có những cuộc trò chuyện sâu sắc này và thực sự cố gắng thu hẹp khoảng cách đó. Nhưng những người thích— ở Chicago, chúng tôi cực kỳ tách biệt. Vì vậy, hàng xóm của quý vị ngay bên kia đường có thể là một cộng đồng hoàn toàn khác. Nhưng nó phân biệt chủng tộc đến mức quý vị chỉ, mọi người không thực sự tương tác với nhau, mặc dù họ giống như, có thể giống như 10 feet trên đường phố hoặc bất cứ điều gì. Vì vậy, một trong những cách chúng tôi cố gắng làm điều này là đảm bảo rằng những đứa trẻ mà chúng tôi đang đưa vào và chúng tôi đang giảng dạy, đang nói chuyện với mọi người, nói chuyện với nhau, thu hẹp khoảng cách văn hóa và thực sự cố gắng học hỏi từ nhau và xóa bỏ những định kiến về chủng tộc mà họ có đối với cả người Trung Quốc hoặc người Mỹ gốc Á cũng như để xóa bỏ những định kiến mà mọi người dành cho người Mỹ da đen hoặc người da đen, phải không?

Angela: Tôi sẽ chỉ thêm một cái nữa, đó là làm việc với người cao niên. Trên thực tế vào những năm 60, Chicago đã xây dựng rất nhiều dự án nhà ở công cộng dành cho đa số là người có thu nhập thấp và người Da đen và rất nhiều xung quanh khu vực Phố Tàu. Vì vậy, trong những năm 60, dân số Người da đen đã tăng khoảng 3-400% trong thập kỷ đó. Và vì vậy, kể từ những năm 60, quý vị đã có rất nhiều người da đen và người Trung Quốc sống gần nhau, nhưng luôn bị tách biệt như Consuela đã đề cập. Bây giờ chúng tôi có một trong những tòa nhà Phần 8 ở Khu Phố Tàu. Trước đây toàn là người da đen, còn bây giờ thì 70% là người cao niên Trung Quốc. Và rất nhiều người, họ sống cùng nhau, nhưng có rào cản ngôn ngữ. Có một rào cản văn hóa. Có những căng thẳng, ngay cả trong cộng đồng nhà ở và khu chung cư. Và vì vậy, chúng tôi được mời đến để xoa dịu những căng thẳng chủng tộc về cơ bản. Và sau đó chúng tôi phát hiện ra rằng có rất nhiều điều kiện nhà ở mà mọi người đều gặp khó khăn, vì vậy chúng tôi đã tổ chức nhiều người thuê nhà hơn và chúng tôi có thể thành lập một loại hội đồng tạm thời, được bầu cử dân chủ gồm cả cư dân Da đen và Trung Quốc để làm việc cùng nhau để vận động cho các điều kiện nhà ở tốt hơn. Vì vậy, cũng có những công việc như vậy, dựa trên rất nhiều vấn đề. Nhưng ngoài ra, quý vị cần phải vượt qua những căng thẳng chủng tộc đó để giải quyết vấn đề.

Định dạng/Bố cục của Lớp Chống Người da đen & Bài học Kinh nghiệm

Pamela: Tôi biết rằng Consuela, chị dạy chương trình chống lại người da đen. Đây là điều tôi rất muốn thấy xảy ra tại OACC. Đối với những người không thể tham dự chương trình này, tôi hy vọng chị có thể nói một chút về cách bố trí của nó, và một số điều chị đã học được từ nó mà chị thấy thực sự hữu ích với mọi người để giúp họ từ tế suy nghĩ về tâm lý chống lại người da đen mà chúng ta thường có trong xã hội của chúng ta.

Consuela: Chắc chắn rồi. Vì vậy, chúng tôi chuyển sang gọi nó là “Chống đen tối không học được”. Nhưng vâng, tôi chỉ có thể lướt qua một chút về khuôn khổ của những gì tôi sử dụng. Vì vậy, phần lớn điều này là do những lý do mà tôi có, và cũng có rất nhiều suy nghĩ phản biện, và tôi đã thực hiện rất nhiều lý thuyết dựa trên những gì tôi cảm thấy sẽ là cách tốt nhất để xóa bỏ phân biệt chủng tộc hoặc phá bỏ hệ thống mà chúng ta có lúc đầu, mà chúng ta có trong xã hội. Vì vậy, tôi [sẽ] xem xét một số nguyên tắc hoặc một số bước mà tôi cảm thấy là điều tốt nhất

nên thực hiện khi ai đó đang giải quyết vấn đề chống người da đen nội tại của chính họ cũng như giải quyết vấn đề phân biệt chủng tộc nội tại của chính họ.

Bước một, thừa nhận một vấn đề. Chúng ta đang sống trong hệ thống của những người theo chủ nghĩa tối cao của người da trắng – thực sự không ai có thể thoát khỏi nó. Rất nhiều lần tôi gặp phải những người không nhất thiết phải thừa nhận rằng chúng tôi có vấn đề. Chúng tôi có một vấn đề chủng tộc ở Hoa Kỳ. Vì vậy, giống như chúng ta có vấn đề về chủng tộc trên toàn cầu, và thừa nhận rằng con người bị ảnh hưởng bởi sự áp bức có hệ thống, thừa nhận những tổn thương lịch sử mà con người phải đối mặt. Công việc của chúng ta là loại bỏ nó và trở nên ít phân biệt chủng tộc hơn cũng như ít vấn đề hơn trong chính chúng ta, để những người hàng xóm và cộng đồng của chúng ta có thể trải nghiệm, chi tiết đây, những ví dụ tốt hơn về chính chúng ta, phải không?

Tôi muốn nói rằng bước thứ hai sẽ đối mặt với việc cá nhân chệch rơi vào hệ thống phân cấp chủng tộc và bản sắc chủng tộc của chính quý vị. Vì vậy, việc xác định vị trí của quý vị trong hệ thống phân cấp chủng tộc là cực kỳ quan trọng – tôi nghĩ ai đó đã nói chuyện với tôi và Angela, có thể là vài tháng trước, và họ nói rằng họ không tin vào sự đau khổ có thể so sánh được. Nhưng đó không phải là đau khổ so sánh, hay chúng ta đang nói về những thứ có thứ bậc đúng không. Một số người có nó tốt hơn. Một số người có nó tồi tệ hơn. Một số người, chi tiết đây, còn tệ hơn cả điều tồi tệ nhất. Vì vậy, tôi nghĩ rằng chỉ cần thừa nhận điều đó cũng như xây dựng điều đó.

Và sau đó, thứ ba, xây dựng ý thức về bản thân. Điều đó rất quan trọng, và tôi nói điều đó bởi vì thật tốt khi kết nối với chủng tộc của chính bạn, di sản văn hóa của riêng bạn và nền tảng của riêng bạn, chẳng hạn như nền tảng của bạn. Và tôi nghĩ rằng điều này rất quan trọng để thực hiện bước đó trong việc kết nối với việc xóa bỏ chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, cũng như xóa bỏ chủ nghĩa chống lại người da đen, bởi vì đôi khi mọi người sẽ giữ nguyên bước nhận dạng hoặc hiểu được vị trí của họ trong hệ thống phân cấp chủng tộc, và họ chỉ để nó ở đó. Tuy nhiên, họ không đi đến [các kết nối] của riêng họ, tìm kiếm sự kết nối của riêng họ trong cộng đồng của chúng ta và tìm thấy sự kết nối của chính họ, cũng như cách họ thể hiện trên thế giới và rất an toàn với danh tính đó. Ngay cả với điều đó, tôi cũng sẽ cảnh báo không nên coi quá nhiều như một và cũng không nên coi quá nhiều như một quan điểm có thể là tự ái về nó. Vì vậy, đôi khi những gì tôi thấy với những người [những người] đang theo nguyên tắc thứ ba hoặc bước thứ ba của việc bỏ qua phân biệt chủng tộc hoặc bỏ qua việc chống lại Người da đen. Họ và thích kết nối điều này với chủng tộc và văn hóa của chính họ, họ trở nên giống như những người theo chủ nghĩa tối cao ở khía cạnh đó, kiểu như “nền văn hóa của tôi là tốt nhất”, “lịch sử của tôi là tốt nhất”. Và đó không phải là những gì tôi đang nói [để] đưa ra. Hãy ra ngoài với sự an toàn về việc bạn là ai và nền tảng văn hóa của bạn.

Và tôi sẽ nói số bốn sẽ giống như, Tìm hiểu lịch sử của những người khác, tìm hiểu những áp bức về văn hóa và lịch sử của người khác. Và tôi nghĩ điều đó cũng giống như Học cách yêu người khác, lịch sử và những thứ tương tự, để bạn có thể đồng cảm với mọi người và thực sự hiểu những gì bạn đang nói, đặc biệt nếu bạn bắt đầu làm công việc giảng dạy những người khác để xóa bỏ sự phân biệt chủng tộc của họ và xóa bỏ sự chống lại người da đen của họ,

nhưng cũng để có những người cũng vì sự hiểu biết cá nhân của riêng bạn. Và, tôi muốn nói rằng, cũng hãy xây dựng và hòa giải các mối quan hệ với những người đã bị ảnh hưởng bởi sự phân biệt chủng tộc hoặc sự bài trừ người da đen của bạn. Như đã nói, đôi khi chúng ta vô tình làm tổn thương mọi người, phải không? Đôi khi chúng tôi nói những điều mà chúng tôi không có ý đó, và điều đó giống như trong phân biệt chủng tộc và bên ngoài phân biệt chủng tộc tùy thuộc vào những người khác, những người có thể có danh tính ngoài lề. Như đã nói, Chúng tôi phải khắc phục và cố gắng hòa giải và tạo không gian để chữa lành cho những người mà chúng tôi đã tác động, dù cố ý hay vô ý; một cách cố ý thức và vô thức – trong tiềm thức – với sự phân biệt chủng tộc của chúng ta. Và cuối cùng, tôi muốn nói rằng, hãy xem những người thuộc chủng tộc khác như một phần mở rộng của chính bạn, vì vậy, đến nơi mà không quan trọng người đó thuộc chủng tộc khác hay nền tảng văn hóa khác, bạn cũng nhìn thấy họ như một phần mở rộng của bản thân cá nhân của bạn, rằng bạn coi họ là những người xứng đáng được tự do, cuộc sống và công lý, và bạn có thể nhận ra họ là toàn bộ con người chứ không chỉ những cá nhân mà bạn nhìn thấy, hoặc những người khác hoặc ai đó đồng cảm với—rằng bạn đang thực sự đồng cảm với những người này và những con người này.

Vì vậy, đó giống như khuôn khổ mà tôi dạy từ phần lớn, và tôi cố gắng thực hiện nó theo cách mà mọi người có thể cảm thấy gắn kết hơn với sứ mệnh mà chúng tôi đang dạy rằng mọi người đều quan trọng và sứ mệnh mà chúng tôi dạy từ đó, nhưng cũng như cố gắng thực hiện một số bước cần thực hiện. Tất nhiên, các bước này có thể được thực hiện không theo thứ tự. chúng không giống như được viết bằng đá, nhưng tôi nghĩ đây là những thứ nên được thực hiện và những thứ nên được thực hiện để tiến tới phát triển lý thuyết thay đổi cá nhân của riêng bạn, nhưng cũng là ý thức không học hỏi của chính bạn và của chính bạn hành trình xóa bỏ sự phân biệt chủng tộc nội tại và chống lại người da đen

Angela: Vâng, vì vậy tôi chỉ muốn thêm một vài điều, chỉ vì tôi rất hay nghe Consuela nói chuyện trong các hội thảo hoặc lớp học với những người Đông Á, hầu hết thời gian, về việc thừa nhận hệ thống phân cấp chủng tộc, hoặc về người Đông Á, tôi sử dụng thuật ngữ màu vàng, cao hơn trong hệ thống phân cấp chủng tộc, tôi nghĩ rằng nhiều người rất phòng thủ. Họ nói, “Ồ, nhưng chúng tôi đã trải qua nhiều chuyện,” “Bạn biết đấy, có rất nhiều tâm lý bài người châu Á, bài người Trung Quốc. Có một huyền thoại thiếu số kiểu mẫu nói rằng chúng ta không trải qua mọi thứ,” và mặc dù điều đó đúng, nhưng tôi nghĩ rằng mọi người khó có thể giữ khoảng cách cho cả hai; điều đó cũng như cao hơn trong hệ thống phân cấp chủng tộc và được hưởng lợi từ quyền tối cao của người da trắng do nhẹ hơn, đồng thời, mối quan hệ lịch sử giữa người da vàng và người da trắng giống như bằng chứng rõ ràng hơn rằng họ đang ở một vị trí đặc quyền hơn. Và ngay cả những khuôn mẫu dẫn đến, bạn biết đấy, như người Đông Á và Đông Nam Á ở một mức độ nào đó giống như nó tích cực hơn, theo một nghĩa nào đó, và có thể giống như bạn quá thông minh, hoặc bạn biết mình có Nho giáo, trí tuệ, nhưng đó là không giống như với Người da đen, nơi những khuôn mẫu đó mang tính thú tính hơn, phi nhân tính như phi nhân tính. Và tôi nghĩ rằng việc đạt được điều đó, đạt được điều đó— về cơ bản giống như Consuela đã nói rằng việc thừa nhận hệ thống phân cấp chủng tộc đó và tất cả các vấn đề ở đây là điều mà nhiều người gặp khó khăn khi thực hiện. Và vì vậy tôi chỉ muốn nhấn mạnh rằng điều đó không có nghĩa là chúng ta không thừa nhận những vấn đề cụ thể và sự áp bức của chính chúng ta—thiếu khả năng tiếp cận ngôn ngữ, các vấn đề khác—nhưng điều đó cũng

có nghĩa là giữ khoảng cách cho cả hai. Và tôi cũng nghĩ rằng cách mà Consuela dạy nó, cô ấy không gọi mọi người ra ngoài, và cô ấy thực sự đến gặp mọi người tại nơi họ đang ở. Rất nhiều học sinh của chúng tôi là những bà mẹ nhập cư Trung Quốc và cô ấy sẽ có một cách tiếp cận khác với việc nói về bạo lực của cảnh sát với một người rất thông thạo Black Lives Matter và tất cả các loại phong trào này, nhưng đó là một cách tiếp cận rất khác. Chúng tôi vẫn nhận được rất nhiều phụ huynh; rất nhiều bà mẹ nhập cư của chúng tôi là một phần rất lớn trong cơ sở của chúng tôi và đến nói chuyện về các vấn đề chủng tộc với chúng tôi.

Consuela: Thông thường, chúng tôi tổ chức hội thảo trong môi trường nhóm nhỏ, còn trong môi trường nhóm lớn hơn, vì vậy hội thảo của chúng tôi dựa trên hoạt động và chữa bệnh nhiều hơn. Thông thường, chúng tôi có cả nhóm Da đen và Châu Á đến với nhau, hoặc thậm chí nếu chỉ có các nhóm Châu Á đến với nhau, chúng tôi cố gắng tập trung vào việc chữa lành và yêu cầu mọi người thành thật và hỏi những câu hỏi khó mà họ đã suy nghĩ, cụ thể là khi nói đến cuộc đua.

Thành công của vấn đề con người

Pamela: Cảm ơn vì đã chia sẻ điều đó. Và tôi thích điểm mà bạn đã tạo ra Angela, nó giống như, vâng, và cả điều này nữa. Bạn phải giữ không gian cho [trải nghiệm] cá nhân của mọi người, nơi họ đến. Tôi cũng thực sự nghĩ rằng các chương trình ngôn ngữ mà bạn cung cấp không chỉ học tiếng Anh mà còn cả việc học tiếng Quảng Đông là rất thông minh vì nó coi trọng tất cả mọi người. Bạn biết. Đây không chỉ là sự nhấn mạnh của việc học tiếng Anh, mọi người thực sự đến với nhau thông qua ngôn ngữ để tìm ra điểm chung. Tôi có một nhóm nghệ sĩ người Philippines, và đôi khi chúng tôi nói chuyện về việc tôi không nói được tiếng Tagalog—tôi là người Philippines—nhưng những người khác trong nhóm thì nói được—và bạn biết đấy, khi chúng tôi nói chuyện ở Mỹ, giống như chúng tôi là sử dụng ngôn ngữ của kẻ áp bức. Bạn biết ngôn ngữ tiếng Anh này, có những từ được tạo ra để đề cao quyền tối cao của người da trắng. Vì vậy, tôi tò mò muốn biết bạn cảm thấy mọi người trong tổ chức của bạn quan trọng ở đâu khi nó thực sự thành công và tôi rất muốn nghe về điều đó.

Consuela: Vâng, chắc chắn rồi. Tôi cảm thấy như tổ chức của chúng ta đã thực sự thành công trong việc thúc đẩy Khu phố Tàu của chúng ta có những cuộc trò chuyện này. Khi chúng tôi mới bắt đầu, mọi người không muốn có những cuộc trò chuyện này. Họ nói với chúng tôi, "các bạn quá chính trị." Nhưng giờ đây, chúng tôi đang khiến Khu phố Tàu của chúng tôi có những cuộc trò chuyện sâu sắc về chủng tộc cũng như các cộng đồng bên ngoài để có những cuộc trò chuyện sâu sắc về chủng tộc trong cộng đồng Da đen địa phương của chúng tôi và trong cộng đồng Da nâu địa phương của chúng tôi để có những cuộc trò chuyện này về chủng tộc và cách họ thể hiện. Và tôi nghĩ rằng điều cũng đã xảy ra là chúng tôi bắt đầu có nhiều nhà tổ chức hơn và nhiều tổ chức phi lợi nhuận hơn. những người đến nói, "Làm thế nào chúng ta có thể tháo dỡ nó trong các tổ chức phi lợi nhuận của chúng ta, trong các ngành của chúng ta?" Và tôi nghĩ đó là điều mà chúng tôi đã và đang làm rất tốt. Và tôi nghĩ rằng một điều nữa mà tôi muốn nói là xây dựng quyền lãnh đạo đúng đắn. Chúng tôi xây dựng khả năng lãnh đạo với rất nhiều thành viên trong cộng đồng của mình, rất nhiều người trong trường học mà chúng tôi làm việc cùng. Chúng tôi xây dựng các nhà lãnh đạo với rất nhiều tình nguyện viên của chúng tôi. Vì vậy,

chúng tôi cố gắng xây dựng các nhà lãnh đạo, bởi vì một điều chúng tôi muốn làm là dạy mọi người cách đấu tranh cho chính họ. Và chúng tôi muốn trao quyền cho họ, để đấu tranh cho chính họ; và nắm quyền sở hữu cuộc sống của họ; và có sự tự quyết; và để tìm ra họ cần gì và cộng đồng cần gì? Và chúng tôi muốn cho họ tiếng nói để làm điều đó và đấu tranh cho họ khi họ không thể, nhưng cũng khuyến khích họ đấu tranh cho chính mình. Vì vậy, tôi nghĩ rằng chúng tôi đã làm rất tốt với điều đó. Về cơ bản, chúng tôi mới chỉ tồn tại được hai năm và chúng tôi đang cố gắng cách mạng hóa Khu phố Tàu của chính mình cũng như các cộng đồng xung quanh.

Angela: Vâng, tôi nghĩ rằng chúng tôi đang thực sự nêu gương về tinh thần đoàn kết. Và tôi có thể nói rằng tôi nghĩ rằng tình đoàn kết giữa người da đen và người châu Á, hoặc người da đen và người da vàng, mặc dù nó có một sự hiện diện trong lịch sử—và nó có một nền tảng vững chắc hơn nhiều ở Oakland so với ở Chicago—tôi nghĩ rằng nó rất quan trọng không hiển thị trong dòng chính và đó không phải là điều mà tôi nghĩ rằng nhiều người Da đen cảm thấy. Nó không giống như thứ mà mọi người nói, “Ồ, vâng, chúng tôi, cộng đồng của chúng tôi, có lịch sử đoàn kết như thế này, tôi cảm thấy an toàn sau lưng bạn.”, Tôi không nghĩ điều đó hiện hữu chút nào. Tôi nghĩ rằng, giống như trong lịch sử, mặc dù đã có những phong trào, nhưng tôi không nghĩ rằng sự đoàn kết đã phát huy hết tiềm năng của nó, và vẫn còn rất nhiều việc phải làm đến mức có cảm giác như chúng ta đang ở giai đoạn cuối cùng. bắt đầu. Và vì vậy tôi nghĩ rằng, bạn biết đấy, giống như tôi nghĩ rằng đây giống như một người tiên phong trong công việc đoàn kết và nó có thể trông như thế nào. Tôi nghe nhắc đến rất nhiều người, Grace Lee Boggs và Yuri Kochiyama. Tất nhiên, trong khi họ giống như những điều tuyệt vời, đáng kinh ngạc, tôi nghĩ rằng họ, với tư cách cá nhân, đã cam kết rất nhiều cho sự giải phóng của Người da đen. Nhưng xét về khía cạnh giống như toàn bộ cộng đồng, bạn biết đấy, giống như trường học, nhà thờ giống như cộng đồng cùng nhau, giống như đến với nhau và nói, “Chúng tôi đoàn kết với các thành viên cộng đồng Da đen và Da nâu của chúng ta,” là một nỗ lực khác nhiều, để khuyến khích sự lãnh đạo trong cộng đồng hơn là với tư cách cá nhân, để toàn tâm toàn ý dẫn đầu cho sự giải thoát của mọi người. Tôi nghĩ rằng đó là điều chưa thực sự được thực hiện trong nhiều trường hợp. Tất nhiên nó đã được thực hiện, nhưng tôi nghĩ rằng đó là điều mà tôi nghĩ rằng chúng tôi thực sự đang làm rất tốt, thực hiện đúng các bước, xây dựng niềm tin với tốc độ nhanh chóng. Chỉ cần làm điều đó.

Truyền cảm hứng cho những người cảm thấy chán nản/không hứng thú

Pamela: Hai năm? Tổ chức của bạn được hai tuổi?

[Angela gật đầu đồng ý]

Pamela: Điều đó thật thú vị, bởi vì ý tôi là mười năm nữa, tám năm nữa để xem điều gì sẽ xảy ra thực sự, điều đó thật tuyệt. Chà, tôi, tôi rất nóng lòng muốn xem nó trông như thế nào. Nó cho tôi hy vọng về tương lai. Tôi tò mò—đối với những người thường cảm thấy không được trao quyền, làm thế nào để bạn...bạn có ý tưởng về cách truyền cảm hứng cho những người đó trở thành những người tạo ra sự thay đổi, bạn biết đấy, những cá nhân tích cực để tạo ra sự thay

đổi trong cộng đồng của chính họ? Tôi muốn nghe bất kỳ lời khuyên nào bạn có thể có về điều đó.

Consuela: Chắc chắn rồi. Đối với những người có thể hơi lo lắng khi bước lên, tôi muốn nói rằng hãy tìm sức mạnh bên trong chính mình. Can đảm là cần thiết trong công việc này và đôi khi bạn có thể làm chính mình ngạc nhiên, và tôi nghĩ rằng với một chút can đảm và một chút quyền lực, trao quyền và một chút tự tin, bạn có thể đi được một chặng đường dài. [Trong] việc tháo dỡ rất nhiều hệ thống này, đôi khi chỉ cần một người lên tiếng sẽ có hiệu ứng domino khiến những người khác lên tiếng. Tôi nghĩ rằng đôi khi đó là sự dũng cảm. Và đừng hiểu sai ý tôi, đôi khi tôi hơi lo lắng khi nói về những điều đó, bởi vì đôi khi tôi là người Da đen duy nhất trong phòng và tôi nói: "Ồ, tôi sẽ không trở thành người đó." Tôi nghĩ rằng không có gì sai khi trở thành người đó. Tôi nghĩ rằng việc tìm kiếm sức mạnh bên trong chính bạn, tự tin vào bản thân và khả năng của mình, thậm chí biết những gì bạn biết và những gì bạn không biết—bạn có thể kiểu như, tôi không chắc về điều này, tôi không chắc biết quá nhiều về điều này – và cũng tự học về điều đó. Xây dựng sức mạnh cá nhân và nội lực của bạn, đồng thời giáo dục bản thân về những điều mà bạn ước mình được dạy và bạn ước rằng mình có thể dạy người khác.

Angela: Vâng, tôi muốn nói rằng đó chắc chắn là sự kết hợp giữa quyền tự quyết cá nhân, ý chí và mong muốn vì cộng đồng. Tôi nghĩ rằng việc tìm kiếm một cộng đồng tốt để làm điều đó cũng rất quan trọng. Tôi nghĩ rằng trong một thế giới theo chủ nghĩa cá nhân, đôi khi chúng ta đặt rất nhiều gánh nặng lên các cá nhân. Mặc dù có ý chí tự do – tôi hoàn toàn tin tưởng vào sức mạnh cá nhân – đôi khi, khi có điều gì đó không ổn xảy ra, mọi người lại nói về việc tự chăm sóc bản thân. Nhưng cũng có sự chăm sóc của cộng đồng mà đôi khi, các cá nhân không thể làm điều đó một mình và các thành viên cộng đồng cần phải đứng ra hỗ trợ. Tôi nghĩ rằng chỉ cần tình yêu dành cho cộng đồng, xây dựng cộng đồng và có thể tạo ra những kết nối đó, những kết nối thực sự, là một điểm truyền cảm hứng thực sự lớn. Và có lẽ điều đó làm tôi nhớ đến lũ trẻ. Tôi nhận được rất nhiều năng lượng khi làm việc với giới trẻ của chúng ta—các bạn thực sự có một người mà các bạn cần phải chịu trách nhiệm, các bạn cần phải bảo vệ và chăm sóc. Vì vậy, tôi chỉ cảm thấy việc tìm kiếm cảm giác cộng đồng đó, cho dù đó là dành cho người lớn tuổi, cho dù đó là với giới trẻ hay thực sự kết nối với những người đó trong cộng đồng của bạn là điều thực sự quan trọng.

Làm thế nào để duy trì sự tương tác và truyền cảm hứng

Pamela: Cảm ơn bạn đã chia sẻ cách bạn có được cảm hứng để tiếp tục. Tôi cũng tò mò cho Consuela, bạn thấy điều gì giúp bạn gắn bó với công việc mà bạn làm?

Consuela: Tôi nghĩ rằng điều khiến tôi gắn bó là nhìn thấy nụ cười của mọi người và thấy mọi người thực sự bắt đầu nghĩ về cách xuất hiện trên thế giới và nhìn thấy suy nghĩ của họ thay đổi. Tôi nghĩ rằng đôi khi điều đó có thể rất khó khăn, bởi vì đôi khi chúng ta va vào một bức tường gạch, và có vẻ như mọi người không hiểu được điều đó, và đôi khi điều đó thật khó khăn. Nhưng sau đó, đôi khi, khi bạn gặp khoảnh khắc mà một người nói: "Tôi hiểu rồi, còn bạn thì nói: "Bạn hiểu rồi chứ?" và họ nói, "Vâng, tôi hiểu rồi!" nó chỉ quét qua bạn; đây là lý do tại sao tôi đang làm việc. Tôi làm để thay đổi tư duy và thay đổi tư duy không dễ. Nếu nó dễ dàng,

thì tất cả chúng ta sẽ luôn đồng ý với nhau. Đôi khi chúng tôi làm việc với các bà mẹ nhập cư Trung Quốc của chúng tôi. Đôi khi họ có thể nói những điều chống lại người da đen, nhưng sau đó đôi khi trong các cuộc trò chuyện của chúng tôi, họ thay đổi quan điểm của mình. Họ nói, chẳng hạn như, "Không, mạng sống của người Da đen mới quan trọng." Điều mà họ sẽ không nói một năm trước, điều mà họ thậm chí không ở trước mặt tôi, hôm nay, vào ngày x, y, z họ đang nói "Mạng sống của người da đen quan trọng," và họ hiểu điều đó. Và sau đó họ nói với những người khác về điều đó, và họ giải thích cho mọi người bằng tiếng Quan Thoại, tiếng Quảng Đông hoặc tiếng Đài Sơn, nói về những gì họ đã học được, và đại loại là, "Vâng, bạn đang trở thành một nhà lãnh đạo!" Vì vậy, tôi nghĩ rằng đó là điều thực sự chạm đến trái tim tôi khi thực hiện công việc này và điều đó giúp tôi tiếp tục, khiến tôi hào hứng và kết nối với lý do tại sao việc thực hiện công việc này lại quan trọng, rất, rất quan trọng.

Giải quyết Bạo lực chống người châu Á và vấn đề giám sát của cảnh sát

Pamela: Vâng, ý tôi là, đó giống như sự thay đổi thực sự mà bạn đang thấy. Thật thú vị. Điều đó thật tuyệt vời.

Ở Khu phố Tàu, chúng tôi đã có nhiều cảnh sát giám sát hơn theo yêu cầu của các phòng và nội dung khác nhau, và rất nhiều chủ doanh nghiệp cảm thấy an toàn hơn và những thứ tương tự [với sự hiện diện của cảnh sát ngày càng tăng]. Và rõ ràng là rất có vấn đề, mối quan hệ này với cảnh sát. Và vì vậy, bạn đã giải quyết chủ đề này như thế nào trong khu vực của mình, xung quanh sự giám sát của cảnh sát hoặc sự tham gia của cảnh sát vào cộng đồng Khu Phố Tàu?

Angela: Ừm. Tất nhiên, một điều mà chúng tôi đang làm là nói về các vấn đề gốc rễ. Người bán rong của chúng tôi khá chủ động và khi tổ chức các cuộc họp cộng đồng, tập hợp tiếng nói, chẳng hạn như các doanh nghiệp và những người muốn có thêm cảnh sát, nhưng cũng mời chúng tôi tham gia, để chúng tôi có thể nói về các vấn đề gốc rễ và đưa các tổ chức sức khỏe tâm thần vào cuộc trong. Chúng tôi có một người ủng hộ thực sự mạnh mẽ như ở thị trấn của chúng tôi, nhưng tôi cũng nghĩ rằng ngược lại, đã có nhiều vụ xả súng rõ ràng hơn bao giờ hết ở Khu Phố Tàu của chúng tôi. Tại một trong những cuộc họp về an toàn công cộng đó, vào tháng 12 Năm 2021—gần đến Giáng sinh—và có một vụ nổ súng khác [trong khu vực] Có một cuộc họp lớn về an toàn công cộng của cộng đồng và những gì chúng tôi cố gắng làm là đưa các tổ chức Da đen làm việc ở Southside tham gia cùng chúng tôi, những tổ chức thực sự mạnh mẽ trong cộng đồng của họ để chỉ ngồi vào bàn...cho họ một chỗ ngồi tại bàn.

Khi Consuela dạy lớp tiếng Anh trong chương trình ngôn ngữ cộng đồng, chúng tôi sẽ nói về sự giám sát của cảnh sát, và chúng tôi sẽ nói về những lựa chọn thay thế cho cảnh sát. Nhưng cách mà chúng ta có thể sẽ nói nó không giống như, "Hãy giải quyết vấn đề chống lại người da đen của bạn!" Nó sẽ giống như, Bạn biết đấy, cảnh sát thực sự bận rộn, và điều này có thể làm mất thời gian của họ. Bạn biết đấy, không phải lúc nào bạn cũng gọi cho họ khi nhìn thấy một người Da đen". Chúng tôi cũng chỉ chia nhỏ cách thức, ngay cả khi có nhiều cảnh sát hơn không phải lúc nào cũng giải quyết được tội phạm. Consuela có một hội thảo về lý do tại sao nhiều cảnh sát hơn không giải quyết được tội phạm, bởi vì bạn biết đấy, ở nhiều cộng đồng Da đen, có nhiều cảnh sát hơn và điều đó thực sự không ảnh hưởng nhiều đến tội phạm, nếu

không muốn nói là làm trầm trọng thêm tội phạm. Vì vậy, chúng tôi sử dụng các hội thảo, các cuộc họp cộng đồng, các cuộc trò chuyện trực tiếp và thực sự cố gắng trở thành giải pháp thay thế đó.

Và sau đó, tất nhiên, giống như chương trình làm vườn là một chương trình ngăn chặn bạo lực. Vì vậy, chúng tôi đang cố gắng có thêm dữ liệu để chứng minh rằng các chương trình ngăn chặn bạo lực dành cho trẻ em Da đen có hiệu quả và chúng không hiệu quả trong vòng 5 năm, 10 năm, chúng có thể hiệu quả trong vòng một hoặc hai năm, nếu bạn thực sự đầu tư.

Pamela: Cảm ơn, Angela. Consuela, có điều gì bạn muốn thêm không? ,

Consuela: Yeah, Angela đã nói về xưởng của tôi. Đôi khi tôi chỉ lướt qua, thêm nhiều cảnh sát không ngăn được tội phạm. Và sau đó là một cách khác mà chúng ta nói về. Đôi khi chúng ta, ngay cả trong các lớp học tiếng Anh, hoặc thậm chí với các cá nhân, chúng ta cũng đưa ra các lựa chọn thay thế cho việc gọi cảnh sát. Chúng tôi cố gắng đưa ra những lựa chọn thay thế cho việc nói, "Có lẽ bạn có thể gọi cho chúng tôi nếu có chuyện gì đang xảy ra. Gọi cho ai đó từ tổ chức của chúng tôi và chúng tôi có thể xuất hiện nếu đó chỉ là việc liên quan đến ai đó lãng vãng hoặc ai đó không thực sự làm gì sai, họ chỉ ở đó thôi." "Bạn có thể gọi cho chúng tôi, nếu bạn cảm thấy có điều gì đó đang xảy ra," và những thứ tương tự như vậy. Chúng tôi chỉ để ngỏ đường dây của mình, thay vì liên hệ trực tiếp với cảnh sát. Đôi khi một số điều chỉ có thể được nói về cá nhân, phải không? Một số điều có thể như, "Này, xin lỗi. Bạn có thể ra khỏi hiên nhà tôi được không?", hoặc một số điều này có thể như, "Này, tôi sẽ rất cảm kích nếu bạn không blah blah blah." Một số trong số này là những điều mang tính đối thoại và tôi nghĩ rằng đôi khi mọi người thực sự sợ hãi khi phải đối đầu với điều đó. Tôi nghĩ rằng cũng có giả định rằng người Da đen hay đối đầu, hoặc những người bị cho là phạm tội nhiều hơn thì hay đối đầu. Nếu mọi người có thể giải quyết vấn đề đó và thực sự chỉ nói chuyện với mọi người – nếu bạn hỏi mọi người, họ chắc chắn sẽ trả lời một cách trung thực và kiểu như "Được rồi". Hầu hết mọi người là những người hợp lý, vì vậy họ sẽ chỉ rời đi. Đó là một số cách khác mà chúng tôi cố gắng giải quyết những người như liên tục gọi cảnh sát hoặc những người luôn cố gắng biến Khu Phố Tàu thành Khu Phố Tàu của chúng tôi. Cụ thể là ở Chicago [Khu phố Tàu], đó chắc chắn là khu phố của cảnh sát. Cảnh sát đang ở dưới phố cách chúng tôi và họ tham gia rất nhiều. Chúng tôi có rất nhiều hoạt động giám sát diễn ra ở Khu phố Tàu, nhưng chúng tôi đang cố gắng bắt đầu những cuộc trò chuyện xoay quanh vấn đề "Họ thực sự giúp được gì?" Chúng tôi biết ai đã làm điều đó vì chúng tôi có camera, nhưng nó không thực sự ngăn chặn tội ác xảy ra. Chúng tôi có thể làm gì để ngăn chặn tội ác này?

kết thúc

Pamela: Được rồi, tuyệt. Cảm ơn bạn đã chuyển tiếp những gì bạn làm và các bước này vào các cuộc trò chuyện này. Nó thực sự hữu ích với tôi, và tôi thực sự rất thích nói chuyện với hai bạn. Nó thực sự truyền cảm hứng, và vì vậy tôi thực sự đánh giá cao thời gian bạn dành cho cuộc đối thoại này.

[nhạc kết thúc - Lundstroem: Phần giới thiệu podcast hoàn hảo của công ty]

Let's Talk outro

Stephanie: Podcast này được sản xuất với sự hỗ trợ của Gingko Fund, Asian Pacific Fund và Awesome Foundation. Bạn muốn đề xuất khách trong tương lai? Gửi email cho chúng tôi tại program@oacc.cc.

[âm nhạc kết thúc]